

והנה נקשר האדם לעובdotו, והוא עושה בו כרצונו. על כן ארך אדם לשים דברי תורה עלייו תמיד, כדי שיחיה אותו יוצר הרע שבור בהם, שאין ליצר הרע מקטנו פרט לדברי תורה, ועל כן כתוב ומי הרים הנבראים האלה וגוי, על לבך - על שמי יוצרך, שיציר הטוב מטעטר בהם, ויציר הרע נכנע בהם. אמר רבי יהודה, מה יציר הטוב ארך דברי דברי תורה? אמר לו, יוצר הטוב מטעטר בהם. ויציר הרע, בין שראה שאדם לא שב ולא רוצה להשתדל בתורה, אז הוא עולה למעלה ומפלד עלייו חוכה, והוא שבותו (משלי) וכסילים מרים קלוון.

בשבא רבי שמואל, אמר, הרי וראי פרשת קריאת שם רמוֹנה בז עשר אמידות ממש שבאורה, וכך הוא וראי. וכי הרים האלה, הם הפלל של עשר האמידות, ומשום כך יש כאן עשר מצות, כנגד עשר מצות של התורה. מי הן? וشنוגתם לבנייך. ודברתם. בשפתך בevityה. ובכיתהך בדרך. ובשכבהך. ובכומתך. וקשרתם לאות על ידה. והיו לטוטפות בין עיניך. וכמתבוקם על מזוזות ביתך. ובשעריך. הרי עשר כנגד עשר אמידות. ועל בן הפרשיות הללו הן כלל גדול בתורה. אשר חילקו של מי שפמשלים אותו בכל יום פעמים, שהרי התקדש בפיו לשם הקדוש כראוי.

רבי אחא היה עומד עם רבי אלעזר לילה אחד אמר חוץ מלילה, וכי עוסקים בתורה. פתח רבי אלעזר (רבי אחא) ואמר, (דברים ל' כי הוא חייך ואך ימיך וגוי).

איש, בעל הבית, קא אתקשר בר נש בעולחניה, והוא עביד ביה רעوتיה. ועל דא בעי בר נש לשואה מלין דאוריתא עלייה תדר, בגין דיהה הוה יוצר הרע, בר תביר בהו, דלית לייה מקטרגא ליציר הרע, בר מליל דאוריתא. ועל דא כתיב, וקיי הדים, יציר האלה וגוי, על לבך, על תרי יצירך, יציר הטוב אתעטר בהו, ויציר הרע אתקנע בהו. אמר רבי יהודה, יציר הטוב, מה בעי מליל דאוריתא. אמר ליה, יציר הטוב אתעטר בהו. ויציר הרע, בגין דחמי בר נש לא תב, ולא בעי לאשפדי לא באוריתא, כדיין הוא סליק לעילא, ואולייף עלייה חובה, הדא הוא דכתיב, (משל) וכיסלים מרימים קלוזן.

בד אתה רבי שמואל, אמר, קא וקאי פרשṭא דקריאת שם רמוֹנה ביה עשר אמידין כמה דאיקמונה, והכי הוא וראי. וכי הרים האלה, כללא עשר אמידין איןון. ובגין כה עשר פקידין אית הכא, לךבל עשר פקידין דאוריתא. ימאן איןון. ושוניפות פקידין דאוריתא. בשבתך בevityה. ובכיתהך לבנייך. ודברתך בס. בשבתך בevityה. ובכיתהך בדרך. ובשכבהך. יבקומך. וקשורתם לאות על ידה. והיו לטוטפות בין עיניך. וכמתבוקם על מזוזות ביתך. ובשעריך. קא עשר, לךבל עשר אמידין. ועל דא פרשין אלין כלל רב איון באוריתא, זפאה חולקיה, מאן דאשלים ליה בכל יומא תרי זימני, הדא אתקדש בפומיה שמא קדישא בדקא יאות.

רבי אחא, הוה קאים עמיה דרבי אלעזר ליליא חד בתר פלגות ליליא, והו משתקדי באוריתא. פתח רבי אלעזר, (ר' רבי אחא) ואמר, (דברים ל') כי הוא חייך ואך ימיך וגוי.